

Dag Daniš: Obchody s kajúcnikmi smrdia. Až do Dubaja

- CZ24 News | 3. června 2021

SLOVENSKO: Informácie, že stíhaný udavač Ľudovít Makó žije v luxuse v Dubaji, by si zaslúžili preverenie. A vysvetlenie.

Predbežná poznámka na úvod: ofenzíva Borisa Kollára a „jeho“ SIS je nebezpečná. Je choré, aby tajná služba masívne a bez dôkazov organizovala delostreleckú kampaň proti NAKA a vyšetrovaniu korupčných káuz. V záujme kolegu Pčolinského a jeho strany... Vedie to k rozkladu polície a nepriamo aj k spochybneniu stíhania oligarchov ako Bödör či Brhel.

Predstava, že „kajúcnici“ si svedectvá proti bývalému šéfovi SIS a ďalším silným postavám vymýšľajú podľa policajných návodov, je absurdná. Ich výpovede treba brať aspoň na úrovni vyšetrovania vážne, inak môžeme na odkrývanie zločinov s politickým pozadím zabudnúť. A vrátime sa do éry „skutok sa nestal“.

V pozadí vyšetrovania politickej korupcie narážame na iný problém: na obchodovanie so stíhanými svedkami typu Makó či Beňa. Toto je téma, ktorá by mala znepokojovať nielen justičné prostredie, ale aj médiá. Strážcov fair play.

Makó v Dubaji?

Prvým vážnym podozrením, ktoré si zaslúži vysvetlenie úradov, je informácia, že stíhaný zločinec [Ludovít Makó má žiť v Dubaji](#). V destinácii, kde roky ukladal svoj majetok.

Tieto staršie tvrdenia viacerých médií nikto z kompetentných nepoprel. Naopak, prokurátor tento týždeň pripustil, že môžu byť čiastočne pravdivé.

Pripomeňme, že Makó je nielen kľúčový svedok, ktorý do radu udáva ľudí ako Bödör, Kováčik, Brhel či Pčolinský... Makó je v prvom rade zločinec (už to môžeme povedať bez podmieneného spôsobu, priznal sa).

Ako šéf Kriminálneho úradu Finančnej správy figuroval na výplatnej páske bödőrovcov. Platili mu 10-tisíc eur mesačne. Bol členom ich zločineckej skupiny, ktorá vydierala podnikateľov. Okrem toho zrejme vyberal výpalné aj mimo tejto skupiny. Ako šéf daňovej kriminálky.

Keď na neho udrela NAKA, s čím zjavne rátal, začal okamžite spolupracovať. Udal Lučanského, Slobodníka, Beňu, Kováčika, Gašpara, Pčolinského, Brhela, bödőrovcov...

Z nebezpečného zločincsa sa stala užitočná krysa. Aspoň z pohľadu vyšetrovateľov a prokuratúry.

Za odmenu ho pustili z väzby. Stíhaný je na slobode.

Až potiaľto by sme postupu vyšetrovateľov a prokuratúry mohli rozumieť. Kto sa prizná a spolupracuje, nemusí byť stíhaný väzobne.

Je však zvrátené, aby mohol zločinec a kľúčový svedok cestovať. A zdržiavať sa v Emirátoch. Teda v krajine, o ktorej je známe, že vydáva podvodníkov ich materským krajinám len veľmi neochotne.

Pri postave ako Makó by sme očakávali, že bude mať obmedzený pohyb a že bude sústavne pod policajnou kontrolou (ochranou).

Ak je pravda, že Makó sa zdržiava v Dubaji, možnosti jeho monitorovania sú obmedzené. A naopak. O niečo širšie sú možnosti Makóa zmiznúť z dohľadu úradov.

Možno by sa dalo akceptovať, že Makó sa z bezpečnostných dôvodov zdržiava na neznámom mieste v niektorej z krajín EÚ – pod dozorom polície. No pri Dubaji by bezpečnostné argumenty pôsobili komicky.

Slovom, režim, v ktorom si užíva luxus „kajúcnik“ Makó, pôsobí nehorázne.

Prokurátor by mal vysvetliť, či je pravda, že stíhaný zločinec a svedok Makó sa často zdržiava v Emirátoch. A prečo mu to umožnili.

Celé to smrdí obchodovaním so svedkom, ktorý si za svoje spomienky a spoluprácu vypýtal priveľa.

Smiešne „tresty“

Ďalšou témou, ktorá by nás mala znepokojovať, sú mierne tresty pre zločincov, ktorí pristúpili na spoluprácu s prokuratúrou.

Dva príklady: Beňa a Čech. Bývalý zástupca riaditeľa SIS Beňa bol pôvodne podozrivý z korupcie a

vydierania, začo mu hrozil mimoriadne vysoký trest (25 rokov). Čech bol podozrivý z rozsiahlej korupcie na Finančnej správe.

Obaja po dohode s prokurátorom vyviazli so symbolickými trestmi. Teda s podmienkou.

Iste, obaja mohli rátať so zmiernením trestu. Za priznanie viny, spoluprácu s vyšetrovateľmi a ochotu svedčiť proti vplyvným postavám korupčných schém. Lenže – podmiennečné tresty vyzerajú nespravodlivo. Hlavne pri Beňovi, ktorý dokázal preplávať od hroziaceho trestu 25 rokov k prekvalifikovaniu skutku, kde stačil podmiennečný trest.

Aj tu môžeme namietat, že obchodovanie prokurátora s informáciami svedkov (predpokladáme, že pravdivými) dopadlo výborne pre svedkov. A žalostne pre spravodlivosť.

Kyjak nazývaný väzba

Tretím a najstarším problémom, ktorý by sa mal riešiť, a nielen v médiách, je využívanie väzby. Pod riešením nemyslíme návrhy Kollára (Kolíkovej) na skrátenie lehoty, ale skôr rozhodovanie o tom, kto do väzby patrí a pri kom už nie je nevyhnutná (teda oprávnená).

Väzba má byť krajný a čisto preventívny prostriedok pri stíhaní podozrení zo zločinov. Nesmie slúžiť na vynucovanie priznania či na udávanie komplicov – hoci tento „vedľajší účinok“ väzby je, samozrejme, pomerne bežný a vítaný.

Bez väzobného stíhania Makóa, Beňu či Slobodníka by sme zrejme nevideli úspechy vyšetrovateľov pri stíhaní Kováčika, Bődörovcov, Brhela.

Problém nastáva vtedy, ak sa pri stíhaní používa väzba paušálne. Do radu, pásovo. A presne to sa deje od roku 2020.

Minimálne pri stíhaní Milana Lučanského (či niektorých sudcov) sme mohli mať vážne pochybnosti, či je väzba primeraná, resp. nevyhnutná. V skratke: jeho stíhanie pre podozrenia z korupcie bolo v poriadku. Väzba v Prešove s prísnyim stupňom izolácie zrejme nie.

Lučanský, podozrivý z korupcie, predsa nepatrí k nebezpečným výpalníkom a udavačom ako Makó.

Dva obrazy – na jednom obesený Lučanský, na druhom Makó na ležadle v Dubaji – pôsobia ako smutná ukážka slovenskej verzie „spravodlivosti“.

Jednoducho: väzba by sa mala využívať hlavne pri tých, ktorí sú podozriví z organizovaného zločinu (kde treba pri stíhaní zabezpečiť preventívne opatrenia). Nie pri každom, kto prekročil zákon a koho chce prokurátor dotlačiť k spolupráci a udaniam.

Aby sme to uzavreli, problémom zrejme nie je obsah výpovedí svedkov-kajúcnikov, ako nám to podsúvajú SIS a Boris Kollár. Je takmer isté, že informácie obvinených majú reálny základ. Pri zločinoch na najvyšších poschodiach systému budú svedectvá Makóa či Beňu kľúčové pre úspech obžaloby.

Problémom je cena, ktorú za ich spoluprácu prokuratúra zaplatila.

Inak povedané: taký Makó sa ešte aj po dezercii na druhú stranu ukazuje ako mimoriadne úspešný vydierač.

Zdroj: <https://www.postoj.sk>